

ความพึงพอใจของครูผู้สอนที่มีต่อการบริหารงานวิชาการในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตสวนหลวงกรุงเทพมหานคร

รศศุนท์ ทองอ้อม *

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษา และเปรียบเทียบ ความพึงพอใจของครูผู้สอนที่มีต่อการบริหารงานวิชาการในสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตสวนหลวง กรุงเทพมหานคร จำแนกตามเพศ และประสบการณ์ในการทำงาน ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ ครูผู้สอนในสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขต สวนหลวง กรุงเทพมหานคร ปีการศึกษา 2560 จำนวน 3 แห่ง รวมทั้งสิ้น 170 คน กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้มีจำนวน 150 คน การเลือกกลุ่มตัวอย่างใช้วิธีสุ่มโดย ใช้ตารางของเครชี และมอร์แกน การวิเคราะห์ข้อมูล ใช้โปรแกรมสำเร็จรูป SPSS สถิติที่ใช้ในการวิจัย คือ ค่าความถี่ ค่าร้อยละ ค่าคะแนนเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ใช้การทดสอบค่าที (t-test) และการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One-way analysis of variance)

ผลการวิจัยพบว่า

1.ครูผู้สอนมีความพึงพอใจต่อการบริหารงานวิชาการ ในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตสวนหลวง กรุงเทพมหานคร โดยภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่าทุกด้านอยู่ในระดับมากที่สุด เรียงตามลำดับ ได้แก่ ด้านการนิเทศการศึกษา ด้านการวัดผลประเมินผล ด้านการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา และด้านการพัฒนากระบวนการเรียนรู้ตามลำดับ

2.ครูผู้สอนที่มีเพศแตกต่างกัน มีความพึงพอใจต่อการบริหารงานวิชาการในสถานศึกษา สำนักงานเขตสวนหลวง กรุงเทพมหานคร โดยภาพรวมไม่แตกต่างกันทางสถิติ

3.ครูผู้สอนที่มีประสบการณ์การทำงานต่างกัน มีความพึงพอใจต่อการบริหารงานวิชาการในสถานศึกษา สำนักงานเขตสวนหลวง กรุงเทพมหานคร โดยภาพรวมไม่แตกต่างกันทางสถิติ

คำสำคัญ

ความพึงพอใจ การบริหารงานวิชาการ ครู

* ภาควิชาบริหารการศึกษาและอุดมศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง

บทนำ

การศึกษาเป็นกระบวนการพัฒนามนุษย์ให้มีความเจริญงอกงามทั้งทางด้านสติปัญญา ความรู้ คุณธรรมความดีงามในจิตใจ มีความสามารถที่จะทำงาน และคิดวิเคราะห์ได้อย่างถูกต้อง สามารถเรียนรู้ แสวงหาความรู้ ตลอดจนใช้ความรู้อย่างสร้างสรรค์ มีสุขภาพร่างกายและจิตใจสมบูรณ์ แข็งแรงประกอบอาชีพได้ มีวิถีชีวิตกลมกลืนธรรมชาติ สิ่งแวดล้อมและสามารถปรับตัวได้ในสังคมที่กำลังเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว (สุมน อมรวิวัฒน์, 2550, หน้า 461)ซึ่งสอดคล้องกับอุดมการณ์สำคัญของการจัดการศึกษา คือ การจัดให้มีการศึกษาตลอดชีวิต และทำสังคมไทยให้เป็นสังคมแห่งการเรียนรู้ การศึกษาที่สร้างคุณภาพชีวิต และสังคมบูรณาการอย่างสมดุลระหว่างปัญญาธรรม คุณธรรม และ วัฒนธรรม เป็นการศึกษาตลอดชีวิตเพื่อคนไทยทั้งปวง มุ่งสร้างพื้นฐานที่ดีในวัยเด็ก ปลูกฝังความเป็นสมาชิกที่ดีของสังคมตั้งแต่วัยการศึกษาขั้นพื้นฐาน และพัฒนาความรู้ ความสามารถ เพื่อการทำงานที่มีคุณภาพ โดยให้สังคมทุกภาคมีส่วนร่วมในการจัดการศึกษาได้ตรงตามความต้องการของผู้เรียน และสามารถตรวจสอบได้อย่างมั่นใจว่าการศึกษาคือกระบวนการของการพัฒนาชีวิตและสังคมเป็นปัจจัยสำคัญในการพัฒนาประเทศอย่างยั่งยืนสามารถพึ่งตนเองได้ และสามารถแข่งขันได้ในระดับนานาชาติ (กระทรวงศึกษาธิการ, 2540, หน้า1) พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 แก้ไขเพิ่มเติม(ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 ได้กำหนดหลักการการจัดการเรียนรู้ไว้ในมาตรา 8ว่าการจัดการการศึกษาให้ยึดหลัก ดังนี้ 1) เป็นการศึกษาตลอดชีวิต 2)ให้สังคมมีส่วนร่วมในการจัดการศึกษา 3)การพัฒนาสาระและกระบวนการเรียนรู้ให้เป็นอย่างต่อเนื่อง เพื่อให้บุคคลได้เรียนรู้เป็นไปตามเจตนารมณ์ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. 2550 นอกจากนี้ แผนการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.2545 ถึง พ.ศ. 2559 ได้กำหนดนโยบายเพื่อดำเนินการปฏิรูปการเรียนรู้ พัฒนาผู้เรียนตามธรรมชาติและเต็มศักยภาพ ดังนี้ 1) ผู้เรียนเป็นคนเก่งที่พัฒนาตนเองได้เต็มศักยภาพ เป็นคนดี และมีความสุข 2) ครูทุกคนมีความรู้ความสามารถในการจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนมีความสำคัญที่สุด 3)ผู้บริหารสถานศึกษาและครูทุกคนได้รับอนุญาตประกอบวิชาชีพ 4)สถานศึกษาทุกแห่งมีการประกันคุณภาพการศึกษา (สำนักคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ , 2546, หน้า 19)เพื่อให้ การจัดการศึกษาเป็นไปตามที่กล่าวมา กระทรวงศึกษาธิการจึงได้กำหนดนโยบายเพื่อปฏิรูปการศึกษาโดยให้โรงเรียนในสังกัดดำเนินการ เร่ง ขยายและกระจายโอกาสทางการศึกษาให้ทั่วถึง และพัฒนามาตรฐานการศึกษาของนักเรียนให้ใกล้เคียง กัน สนับสนุนและส่งเสริมให้นักเรียนได้เรียนรู้วิทยาศาสตร์ เทคโนโลยีและสิ่งแวดล้อมตลอดจนภูมิ ปัญญาท้องถิ่นที่สอดคล้องกับชีวิตประจำวันรวมทั้งพัฒนาหลักสูตรกระบวนการเรียนกา รสอนที่ หลากหลายโดยให้ชุมชน ท้องถิ่น เอกชน หน่วยงานมีส่วนร่วมจัดทำและประสานเครือข่ายการเรียนรู้ ทั้งนี้ได้มีมาตรการเร่งพัฒนาครูและ บุคลากรทางการศึกษาโดยให้เข้ารับการอบรม ศึกษาดูงานและ ศึกษาต่อเพื่อสร้างจิตสำนึกที่ดีในการปฏิบัติงาน รวมทั้งให้มีการปรับปรุงหลัก เกณฑ์การสรรหาบุคคล การ ให้ได้ผู้ที่มีคุณสมบัติเหมาะสมยิ่งขึ้น และกระจายอำนาจไปสู่จังหวัดและ โรงเรียน เพื่อเร่ง

ดำเนินการปฏิรูปสถานศึกษาให้สามารถจัดการเรียนการสอนได้อย่างมีคุณภาพมากยิ่งขึ้น จากนโยบายดังกล่าวจึงส่งผลให้การจัดการศึกษาต้องเร่งดำเนินการพัฒนางานวิชาการในสถานศึกษา เพื่อให้สอดคล้องกับแนวปฏิรูปการศึกษาตามพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช 2542แก้ไขเพิ่มเติม(ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545

เป็นที่ยอมรับกันว่าการดำเนินงานในสถานศึกษา งานวิชาการเป็นงานหลักของสถานศึกษา และหัวใจสำคัญที่จะส่งผลให้การพัฒนาคุณภาพนักเรียนบรรลุเป้าหมาย ซึ่งตรงกับ อุทัย บุญประเสริฐ (2540, หน้า 25) ที่กล่าวว่า งานวิชาการเป็นงานที่สำคัญที่สุดของสถานศึกษา และงานวิชาการยังเป็นงานหลักเป็นงานส่วนใหญ่ที่สุดของระบบ เป็นงานที่เป็นหัวใจของสถานศึกษา งานวิชาการจึงกลายเป็นงานที่เป็นศูนย์กลางของสถานศึกษารอบคลุมสถานศึกษาทั้งระบบ ดังนั้นสถานศึกษาใดที่งานวิชาการก้าวหน้าหรือเป็นเลิศสถานศึกษานั้นมักมีชื่อเสียงเป็นที่นิยม เป็นที่ยอมรับ ส่วนสถานศึกษาใดงานวิชาการล่าหลังหรือไม่เป็นเลิศ สถานศึกษานั้นจะ ไม่เป็นที่นิยม ขาดความศรัทธา และมักเสื่อมถอยไม่เป็นที่ยอมรับ สำหรับการบริหารงานวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ (2546, หน้า 99 - 112) ได้กล่าวว่า การบริหารงานวิชาการ หมายถึง การบริหารกิจกรรมทุกอย่างในสถานศึกษาที่เกี่ยวข้องกับการปรับปรุงพัฒนาการเรียนการสอนเพื่อก่อให้เกิดการเรียนรู้ และการศึกษานักเรียนอย่างมีประสิทธิภาพ

การจัดการศึกษาในสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขต สอนหลวง กรุงเทพมหานคร ได้ให้ความสำคัญแก่การบริหารงานวิชาการอย่างเต็มที่ แต่ยังมีประสบปัญหาการบริหารงานวิชาการ เพื่อให้ทราบ สภาพปัญหาและความต้องการที่แท้จริงด้านการบริหารงานวิชาการของ สถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตสอนหลวง ว่าเป็นอย่างใด และต้องการความช่วยเหลือในด้านใดบ้าง

ผู้วิจัยในฐานะครูผู้สอนที่ปฏิบัติหน้าที่การสอน ในสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขต สอนหลวง กรุงเทพมหานคร มีความปรารถนาที่จะศึกษาระดับความพึงพอใจของครูผู้สอนที่มีต่อการบริหารงานวิชาการในสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขต สอนหลวง กรุงเทพมหานคร และเพื่อเปรียบเทียบความพึงพอใจของครูผู้สอนที่มีต่อการบริหารงานวิชาการในสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขต สอนหลวง กรุงเทพมหานคร ตามเพศ และประสบการณ์การทำงาน รวมทั้งนำผลการวิจัยไปเป็นแนวทางในการปรับปรุงและพัฒนาการบริหารงานวิชาการในสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขต สอนหลวง กรุงเทพมหานคร ให้ประสบความสำเร็จตามเป้าหมายที่กำหนด และเพื่อรองรับการประเมินคุณภาพการศึกษาในครั้งต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาระดับความพึงพอใจของครูผู้สอนที่มีต่อการบริหารงานวิชาการในสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตสวนหลวง กรุงเทพมหานคร

2. เพื่อเปรียบเทียบระดับความพึงพอใจของครูผู้สอนที่มีต่อการบริหารงานวิชาการในสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตสวนหลวง กรุงเทพมหานคร ตามเพศ และประสบการณ์ในการทำงาน

ขอบเขตของการวิจัย

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ ครูผู้สอนในสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตบางบอน กรุงเทพมหานคร จำนวน 3 แห่ง รวมทั้งสิ้น 170 คน

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ ครูผู้สอนในสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขต สวนหลวง กรุงเทพมหานคร จำนวน 3 แห่ง รวมทั้งสิ้น 150 คน การเลือกกลุ่มตัวอย่างใช้วิธีสุ่มโดยใช้ตารางของเครชี และมอร์แกน (อ้างถึงใน คณาจารย์ภาควิชาบริหารการศึกษาระดับอุดมศึกษา, 2555, หน้า 132)

ขอบเขตด้านตัวแปร

1. ตัวแปรอิสระ ได้แก่

1.1 เพศ

1.1.1 ชาย

1.1.2 หญิง

1.2 ประสบการณ์ในการทำงาน

1.2.1 ต่ำกว่า 10 ปี

1.2.2 ตั้งแต่ 10 – 15 ปี

1.2.3 ตั้งแต่ 15 ปี ขึ้นไป

2. ตัวแปรตาม ได้แก่ ความพึงพอใจของครูผู้สอนที่มีต่อการบริหารงานวิชาการในสถานศึกษาสังกัด

สำนักงานเขตสวนหลวง กรุงเทพมหานคร ตามขอบข่ายการบริหารงานวิชาการในสถานศึกษา 4 ด้าน คือ

2.1 การพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา

2.2 การพัฒนากระบวนการเรียนรู้

2.3 การวัดผล ประเมินผล

2.4 การนิเทศการศึกษา

สมมติฐานการวิจัย

1. ครูผู้สอนที่มีเพศแตกต่างกัน จะมีความพึงพอใจต่อการบริหารงานวิชาการในสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตสวนหลวง กรุงเทพมหานครแตกต่างกัน
2. ครูผู้สอนที่มีประสบการณ์ในการทำงานแตกต่างกัน จะมีความพึงพอใจต่อการบริหารงานวิชาการในสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตสวนหลวง กรุงเทพมหานครแตกต่างกัน

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. เพื่อให้ทราบ ความพึงพอใจของครูผู้สอนที่มีต่อการบริหารงานทางวิชาการ ในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตสวนหลวง กรุงเทพมหานคร ตามเพศ และประสบการณ์ในการทำงาน
2. นำผลที่ได้จากการวิจัยมาเป็นข้อมูลในการหาแนวทางแก้ไขปัญหา และการพัฒนางาน วิชาการให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ แบบสอบถามเรื่อง ความพึงพอใจของครูผู้สอนที่มีต่อการบริหารงานวิชาการในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขต สวนหลวง กรุงเทพมหานคร แบ่งออกเป็น 2 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 เป็นแบบสอบถามสถานภาพส่วนตัวเกี่ยวกับผู้ตอบแบบสอบถาม เป็นแบบสอบถามแบบตรวจสอบรายการ (check list)

ตอนที่ 2 เป็นแบบสอบถาม ความพึงพอใจของครูผู้สอนที่มีต่อการบริหารงานวิชาการในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขต สวนหลวง กรุงเทพมหานคร จำนวน 4 งาน ได้แก่ 1) การพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา 2) การพัฒนากระบวนการเรียนรู้ 3) การวัดผลประเมินผล 4) การนิเทศการศึกษา

แบบสอบถามเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (rating scale) ชนิดกำหนดคำตอบเป็นข้อความ 5 ระดับ ถามเกี่ยวกับ ความพึงพอใจของครูผู้สอนที่มีต่อการบริหารงานวิชาการในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขต สวนหลวง กรุงเทพมหานคร คือ มากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย น้อยที่สุด โดยให้ค่าน้ำหนักคะแนน ดังนี้

มากที่สุด	ให้ค่าน้ำหนักคะแนน	5
มาก	ให้ค่าน้ำหนักคะแนน	4
ปานกลาง	ให้ค่าน้ำหนักคะแนน	3
น้อย	ให้ค่าน้ำหนักคะแนน	2
น้อยที่สุด	ให้ค่าน้ำหนักคะแนน	1

การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยดำเนินการตามขั้นตอน ดังนี้

1. นำแบบสอบถามที่เก็บได้ทั้งหมดมาตรวจสอบข้อมูลเพื่อค้นหาข้อบกพร่องและความสมบูรณ์ของการตอบแบบสอบถาม
2. ทำการคัดแยกข้อมูลตามตัวแปรที่ศึกษา และกรอกข้อมูลลงในกระดาษบันทึก (general coding form) นำไปวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป SPSS for Windows เพื่อวิเคราะห์หาค่าสถิติ ดังนี้
 - 2.1 ตอนที่ 1 การวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับสภาพทั่วไปของครูผู้สอนจำแนกตามเพศ และประสบการณ์ในการทำงานโดยหาค่าความถี่ และค่าร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง ตามสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถามในแต่ละรายการ
 - 2.2 ตอนที่ 2 การวิเคราะห์ระดับ ความพึงพอใจของครูผู้สอนที่มีต่อการบริหารงานวิชาการในสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขต สอนหลวง กรุงเทพมหานคร ตามขอบข่ายการบริหารงานวิชาการในสถานศึกษา 4 งานโดยหาค่าเฉลี่ย (Arithmetic Mean) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) ในแบบสอบถามที่เป็นมาตราส่วนประมาณค่าในภาพรวม และแต่ละงาน
 - 2.3 ตอนที่ 3 การวิเคราะห์ข้อมูลการเปรียบเทียบ ระดับความพึงพอใจของครูผู้สอนที่มีต่อการบริหารงานวิชาการในสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขต สอนหลวง กรุงเทพมหานคร จำแนกตามเพศ ด้วยค่าการทดสอบ (t-test) และวิเคราะห์ข้อมูลการเปรียบเทียบ ระดับความพึงพอใจของครูผู้สอนที่มีต่อการบริหารงานวิชาการในสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขต สอนหลวง กรุงเทพมหานคร จำแนกตามประสบการณ์ทำงาน วิเคราะห์โดยค่าความแปรปรวนทางเดียว (One-way Analysis of Variance)

ผลการวิจัย

1. ผลการศึกษาระดับความพึงพอใจของครูผู้สอนที่มีต่อการบริหารงานวิชาการในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขต สอนหลวง กรุงเทพมหานคร พบว่าครูผู้สอนมีความพึงพอใจต่อการบริหารงานวิชาการ โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่าทุกด้านอยู่ในระดับมาก ที่สุดเรียงตามลำดับ ด้านการนิเทศการศึกษา ด้านการวัดผลประเมินผล ด้านการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา และด้านการพัฒนากระบวนการเรียนรู้ ตามลำดับ

2. ผลการเปรียบเทียบความพึงพอใจของครูผู้สอนที่มีต่อการบริหารงานวิชาการในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตสวนหลวง กรุงเทพมหานคร พบว่า ครูผู้สอนที่มีเพศแตกต่างกัน มีความพึงพอใจต่อการบริหารงานวิชาการ โดยภาพรวมไม่แตกต่างกันทางสถิติ

3. ผลการเปรียบเทียบความพึงพอใจของครูผู้สอนที่มีต่อการบริหารงานวิชาการในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตสวนหลวง กรุงเทพมหานคร ครูผู้สอนที่มีประสบการณ์ในการทำงานแตกต่างกัน มีความพึงพอใจต่อการบริหารงานวิชาการ โดยภาพรวมไม่แตกต่างกันทางสถิติ

อภิปรายผลการวิจัย

จากการวิจัยความพึงพอใจของครูผู้สอนที่มีต่อการบริหารงานวิชาการในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตสวนหลวง กรุงเทพมหานครพบว่าประเด็นที่น่าสนใจที่ควรนำมาอภิปรายมีดังนี้

1. ผลการศึกษาความพึงพอใจของครูผู้สอนที่มีต่อการบริหารงานวิชาการในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตสวนหลวง กรุงเทพมหานครโดยภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่าทุกด้านอยู่ในระดับมากที่สุด เรียงตามลำดับ ได้แก่ ด้านการนิเทศสถานศึกษา ด้านการวัดผลประเมินผล ด้านการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา และด้านการพัฒนากระบวนการเรียนรู้ ทั้งนี้เนื่องจากการบริหารงานวิชาการเป็นกิจกรรมทุกอย่างที่เกี่ยวข้องกับการปรับปรุงพัฒนาการเรียนการสอนให้ดีขึ้น เพื่อให้เป็นไปตามจุดมุ่งหมายของการจัดการศึกษา เพื่อให้เกิดประโยชน์สูงสุดกับผู้เรียน ซึ่งสถานศึกษาทุกแห่งได้ดำเนินการบริหารงานวิชาการอย่างเต็มศักยภาพ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ พระเอกพร เอกวโร (2556,บทคัดย่อ) ซึ่งได้ศึกษาการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารโรงเรียน นมัธยมศึกษาเอกชน อำเภอเมือง จังหวัดตรัง โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ทุกด้าน เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ทุกด้านอยู่ในระดับมาก เรียงลำดับจากมากไปหาน้อย ดังนี้ การบริหารงานวิชาการในด้านการจัดการเรียนการสอน และด้านการวัดผลประเมินผลมีค่าเฉลี่ยมากที่สุด อยู่ในระดับ บมาก รองลงมาด้านการประกันคุณภาพ การศึกษา ด้านหลักสูตร และด้านการนิเทศภายในสถานศึกษา ตามลำดับ

เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า มีความพึงพอใจอยู่ในระดับมากที่สุด โดยเรียงลำดับจากมากไปหาน้อย คือ ด้านการนิเทศการศึกษา ด้านการวัดผลประเมินผล ด้านการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา และด้านการพัฒนากระบวนการเรียนรู้ ซึ่งอภิปรายในแต่ละด้าน ได้ดังนี้

ด้านที่ 1 การพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา ครูผู้สอนมีความพึงพอใจต่อการบริหารงานวิชาการ ด้านการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษาโดยภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด เนื่องจาก กระบวนการพัฒนาหลักสูตรในสถานศึกษานั้น ได้มีการวางแผน การนำหลักสูตรไปใช้ มีการปรับปรุงหลักสูตรให้สอดคล้องกับบริบทของสถานศึกษา ท้องถิ่น และสภาวการณ์ในปัจจุบัน และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ เรียงตามลำดับ 3 ลำดับแรก ได้แก่ การศึกษาวิเคราะห์เอกสารหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พ.ศ. 2551 กระบวนการ

นำหลักสูตรไปใช้ในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน และโครงสร้างหลักสูตรกลุ่มสาระต่าง ๆ สอดคล้องกับวิสัยทัศน์ เป้าหมาย และคุณลักษณะอันพึงประสงค์ โดยการบูรณาการเนื้อหาสาระทั้งในกลุ่มสาระการเรียนรู้เดียวกัน และระหว่างกลุ่มสาระ การเรียนรู้ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ อรรถพร น้อยมุข (2550, บทคัดย่อ) ซึ่งได้ศึกษาเรื่องความคิดเห็นของครูและบุคลากรทางการศึกษาที่มีต่อการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนท่าแซะรัชดาภิเษก สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาชุมพร เขต 1 โดยรวม และเป็นรายด้าน 4 ด้าน ได้แก่ ด้านหลักสูตร ด้านการจัดการเรียนการสอน ด้านการวัดผลประเมินผล และด้านการนิเทศการสอน ผลการวิจัยพบว่า ความคิดเห็นของครูที่มีต่อการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนท่าแซะรัชดาภิเษกสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาชุมพร เขต 1 ครูเห็นว่าการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนใน 4 ด้าน ได้แก่ด้านหลักสูตร ด้านการจัดการเรียนการสอน ด้านการวัดผลประเมินผล และด้านการนิเทศการสอน โดยภาพรวม อยู่ในระดับมาก

ด้านที่ 2 การพัฒนากระบวนการเรียนรู้ ครูผู้สอนมีความพึงพอใจต่อการบริหารงานวิชาการ ด้านการพัฒนากระบวนการเรียนรู้ โดยภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด เนื่องจาก ครูผู้สอนได้รับการฝึกอบรมและพัฒนาด้านการจัดการเรียนการสอนเป็นอย่างดี สามารถจัดกิจกรรมการเรียนรู้ให้ผู้เรียนได้อย่างเต็มศักยภาพ เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ เรียงตามลำดับ 3 ลำดับแรก ได้แก่ กระบวนการพัฒนาครูผู้สอน เพื่อพัฒนาการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ การวิเคราะห์จุดแข็ง จุดอ่อนขององค์กร กำหนดวิสัยทัศน์ ด้านการจัดการเรียนการสอน และการจัดบรรยากาศห้องเรียน สภาพแวดล้อม และแหล่งเรียนรู้ให้เอื้อต่อการจัดกระบวนการเรียนรู้ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ พิกุล ชาวชายโงง (2553, บทคัดย่อ) ซึ่งได้ศึกษาระดับความพึงพอใจของครูต่อการบริหารวิชาการในโรงเรียนศึกษานารีวิทยา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 1 กรุงเทพมหานคร จำนวน 6 ด้าน ประชากรที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ ครูจำนวน 90 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็นแบบสอบถาม มาตรฐานค่า 5 ระดับและแบบตรวจสอบรายการสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลได้แก่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ผลการวิจัยพบว่าความพึงพอใจของครูต่อการบริหารวิชาการในโรงเรียนศึกษานารีวิทยา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 1 กรุงเทพมหานคร โดยรวมอยู่ในระดับมาก โดยเรียงลำดับค่าเฉลี่ย ดังนี้ ด้านกระบวนการจัดการเรียนรู้ มีค่าเฉลี่ยสูงสุด รองลงมาคือด้านการใช้สื่อการเรียนรู้ ด้านการพัฒนาหลักสูตร ด้านการวัดประเมินผล ด้านการบูรณาการ และด้านการวิจัยในชั้นเรียน มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด

ด้านที่ 3 การนิเทศการศึกษา ครูผู้สอนมีความพึงพอใจต่อการบริหารงานวิชาการ ด้านการนิเทศการศึกษา โดยภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด เนื่องจากสถานศึกษาได้เตรียมการวางแผนการนิเทศการศึกษาไว้อย่างเป็นระบบ และต่อเนื่อง มีการจัดอบรมแลกเปลี่ยนและให้ความรู้ด้านการนิเทศแก่ครูอย่างต่อเนื่อง รวมทั้งมีการสร้างขวัญกำลังใจในการนิเทศด้วย และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ เรียงตามลำดับ 3 ลำดับแรก ได้แก่ ดำเนินการนิเทศภายในสถานศึกษาอย่างเป็นระบบ และทั่วถึง พัฒนาระบบการนิเทศภายในสถานศึกษาโดยจัดให้มีการฝึกอบรมและแลกเปลี่ยนเรียนรู้เกี่ยวกับการนิเทศแก่ครู และ

ติดตาม ตรวจสอบ และประเมินผลการจัดการนิเทศภายในสถานศึกษาอย่างต่อเนื่อง ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ พระเอกพร เอกวโร (2556,บทคัดย่อ) ซึ่งได้ศึกษาการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารโรงเรียนมัธยมศึกษาเอกชน อำเภอเมือง จังหวัดตรัง โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ทุกด้าน เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ทุกด้านอยู่ในระดับมาก เรียงลำดับจากมากไปหาน้อย ดังนี้ การบริหารงานวิชาการในด้านการจัดการเรียนการสอนและด้านการวัดผลประเมินผลมีค่าเฉลี่ยมากที่สุด อยู่ในระดับมาก รองลงมา ด้านการประกันคุณภาพการศึกษา ด้านหลักสูตร และด้านการนิเทศภายในสถานศึกษา ตามลำดับ

ด้านที่ 4 การวัดผล ประเมินผล ครูผู้สอนมีความพึงพอใจต่อการบริหารงานวิชาการ ด้านการวัดผล ประเมินผล โดยภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ทั้งนี้เนื่องจากสถานศึกษาได้มีการจัดทำแผนวัดผล ประเมินผลการเรียนรู้ที่สอดคล้องกับมาตรฐานการศึกษา มีการถ่ายทอดความรู้ด้านการวัดผลประเมินผลให้แก่ครูผู้สอน และมี การพัฒนาเครื่องมือวัดผลประเมินผลให้ทันสมัย และมีประสิทธิภาพ และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ เรียงตามลำดับ 3 ลำดับแรก ได้แก่ การจัดทำเครื่องมือวัดผลประเมินผลให้มีมาตรฐาน และมีประสิทธิภาพ การจัดทำแผนการวัดผลประเมินผลการเรียนรู้ที่สอดคล้องกับมาตรฐานการศึกษา และการวางแผนด้านวัดผล ประเมินผลให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ที่ระเบียบกำหนด ด้วยวิธีการที่หลากหลาย ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของพิบูล ชาวชายโงง (2553, บทคัดย่อ) ซึ่งได้ศึกษาระดับความพึงพอใจของครูต่อการบริหารวิชาการในโรงเรียนศึกษานารีวิทยา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา มัธยมศึกษา เขต 1 กรุงเทพมหานคร จำนวน 6 ด้าน ประชากรที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ ครูจำนวน 90 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็นแบบสอบถาม มาตราประมาณค่า 5 ระดับและแบบตรวจสอบรายการ สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลได้แก่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ผลการวิจัยพบว่าความพึงพอใจของครูต่อการบริหารวิชาการในโรงเรียนศึกษานารีวิทยา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา มัธยมศึกษา เขต 1 กรุงเทพมหานคร โดยรวมอยู่ในระดับมาก โดยเรียงลำดับค่าเฉลี่ย ดังนี้ ด้านกระบวนการจัดการเรียนรู้ มีค่าเฉลี่ยสูงสุด รองลงมาคือด้านการใช้ สื่อการเรียนรู้ ด้านการพัฒนาหลักสูตร ด้านการวัดประเมินผล ด้านการบูรณาการ และด้านการวิจัยในชั้นเรียน มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด

2. ผลการเปรียบเทียบ ความพึงพอใจของครูผู้สอนที่มีต่อการบริหารงานวิชาการในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตสวนหลวง กรุงเทพมหานคร จำแนกตามเพศ พบว่า 1 ครูผู้สอนที่มีเพศแตกต่างกัน มีความพึงพอใจต่อการบริหารงานวิชาการโดยภาพรวมไม่แตกต่างกันทางสถิติ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของพระเอกพร เอกวโร (2556,บทคัดย่อ) ซึ่งได้ศึกษาการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารโรงเรียนมัธยมศึกษาเอกชน อำเภอเมือง จังหวัดตรัง ได้เปรียบเทียบข้อมูลพื้นฐานของผู้บริหารและครู ได้แก่ เพศ อายุ วุฒิการศึกษา ตำแหน่งและประสบการณ์ทำงาน ซึ่งผลการเปรียบเทียบพบว่า ผู้บริหารและครูมี เพศ อายุ และประสบการณ์ทำงานต่างกันมีความคิดเห็นต่อการบริหารงานวิชาการแตกต่างกัน

3. ครูผู้สอนที่มีประสบการณ์ในการทำงานแตกต่างกันมีความพึงพอใจต่อการบริหารงานวิชาการ โดยภาพรวมแตกต่างกัน เป็นไปตามสมมติฐานอาเจเนื่องมาจากครูที่มีประสบการณ์ทำงานต่างกันมี

ความต้องการเพิ่มพูนความรู้และสร้างเสริมประสบการณ์เพื่อนำมาใช้ในการปฏิบัติงานด้านวิชาการต่าง และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ทุกด้านก็ไม่ได้มีความแตกต่างกันทางสถิติ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ พระเอกพร เอกวโร (2556,บทคัดย่อ) ซึ่งได้ ศึกษาการบริหารงานวิชาการของผู้บริหาร โรงเรียนมัธยมศึกษาเอกชน อำเภอเมือง จังหวัดตรัง ได้เปรียบเทียบข้อมูลพื้นฐานของผู้บริหารและครู ได้แก่ เพศ อายุ วุฒิการศึกษา ตำแหน่งและประสบการณ์ทำงาน ซึ่งผลการเปรียบเทียบพบว่า ผู้บริหารและครูมี เพศ อายุ และประสบการณ์ทำงานต่างกันมีความคิดเห็นต่อการบริหารงานวิชาการแตกต่างกัน

ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

จากการวิจัยความพึงพอใจของครูผู้สอนที่มีต่อการบริหารงานวิชาการในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตสวนหลวงกรุงเทพมหานครพบว่าประเด็นที่น่าสนใจที่ควรนำมาอภิปรายมีดังนี้

1.ผู้บริหารสถานศึกษา และครูผู้สอนควรให้ความสำคัญในการบริหารงานวิชาการด้านการวัดผลประเมินผลการเรียนรู้ให้มากยิ่งขึ้น

2.ควรมีการวิจัยเปรียบเทียบความพึงพอใจของครูผู้สอนที่มีต่อการบริหารงานวิชาการในกลุ่มตัวอย่างประชากร หรือตัวแปรอื่น ๆ

เอกสารอ้างอิง

- กมล ภูประเสริฐ. (2544). การบริหารงานวิชาการ. กรุงเทพฯ : ศูนย์ส่งเสริม
กระทรวงศึกษาธิการ.
- _____. (2545). การบริหารงานวิชาการในสถานศึกษา. กรุงเทพฯ : ก.พล 1996.
- กมล ศิริบรรณ. (2539). การบริหารงานวิชาการ. นครราชสีมา : สำนักงานเขต
พื้นที่การศึกษา.
- กรมสามัญศึกษา. (2540). การบริหารงานวิชาการในโรงเรียน. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์คุรุ
สภาลาดพร้าว.
- กระทรวงศึกษาธิการ. (2542). การบริหารงานวิชาการ. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์คุรุสภา
ลาดพร้าว.
- _____. (2545). พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช 2542 แก้ไขเพิ่มเติม
พุทธศักราช 2545. กรุงเทพฯ : องค์การรับส่งสินค้าและพัสดุภัณฑ์.
- _____. (2546). คู่มือการบริหารสถานศึกษาขั้นพื้นฐานที่เป็นนิติบุคคล.
กรุงเทพฯ : กระทรวงฯ.
- _____. (2544). คู่มือการปฏิบัติงาน สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา. กรุงเทพฯ : โรง
พิมพ์คุรุสภา.
- ชุมศักดิ์ อินทร์รักษ์. (2531). การบริหารงานบุคคลในองค์การทางการศึกษา. ปัตตานี :
ภาควิชา การบริหารการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขต
ปัตตานี.
- _____. (2546). การบริหารงานวิชาการ. พิมพ์ครั้งที่ 2. ปัตตานี : ฝ่ายเทคโนโลยี
ทางการศึกษา สำนักวิทยบริการ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี
- _____. (2549). การบริหารงานวิชาการ. พิมพ์ครั้งที่ 4. ปัตตานี : ฝ่ายเทคโนโลยี
ทางการศึกษา สำนักวิทยบริการ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี.
- บุญชม ศรีสะอาด. (2540). การวิจัยทางการวัดผลและประเมินผล. กรุงเทพฯ :
สุวีริยาสาส์น.
- ปรียาพร วงศ์นุตรโรจน์. (2535). การบริหารงานวิชาการ. กรุงเทพฯ : ศูนย์ส่งเสริม.
_____. (2544). การบริหารงานวิชาการ. กรุงเทพฯ : พิมพ์ดี.
- _____. (2535). จิตวิทยาการบริหารบุคคล. กรุงเทพฯ : สหมิตรออฟเซต.
- ปัญญา แก้วกียูร และสุภัทร พันธุ์พัฒนกุล. (2545). “ บทที่ 2 การบริหารโดยใช้โรงเรียน
เป็นฐาน, ” ชุดฝึกอบรมผู้บริหารและชุดฝึกอบรมครู [CD-ROM]. กรุงเทพฯ.

- พิกุล ชาวชายโขง.(2553). ความพึงพอใจของครูต่อการบริหารวิชาการ ในโรงเรียนศึกษา
นารีวิทยา สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 1 กรุงเทพมหานคร. วิทยานิพนธ์
สาขาวิชาการบริหารการศึกษา คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา.
รุ่ง แก้วแดง. (2545). โรงเรียนนิติบุคคล. กรุงเทพฯ : วัฒนาพานิช.
- “รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2550,” (2550, 24 สิงหาคม).
ราชกิจจานุเบกษา.เล่ม 124 ตอนที่ 47 ก. หน้า 15.
- สำนักการศึกษากรุงเทพมหานคร. (2545). แผนพัฒนาการศึกษาของกรุงเทพมหานคร
ระยะแผนพัฒนากรุงเทพมหานคร ฉบับที่ 6 (พ.ศ. 2545-2549). กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์ชุมนุม
สหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย.
- สงัด อุทรานันท์. (2552). การพัฒนาหลักสูตร. (ออนไลน์). แหล่งที่มา :
<http://images.cartoon29.multiply.multiplycontent.com>
- สมนึก ภัททิยธนี. (2544). การวัดผลการศึกษา. พิมพ์ครั้งที่ 3. กอสินธุ์ : ประสาน.
- สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ. (2542). พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ
พ.ศ.2542 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ.2545. กรุงเทพฯ : สำนักงานปฏิรูปการศึกษา
(องค์การมหาชน).
- อุทัย บุญประเสริฐ. (2539). เอกสารชุดความรู้พื้นฐานการวางแผนสำหรับผู้บริหารหรือ
ผู้บังคับบัญชา เรื่อง การวางแผนในหน่วยงานหรือองค์กร. กรุงเทพฯ : ภาควิชาการบริหาร
การศึกษา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- อรวรรณ น้อยमुख.(2550). การศึกษาความคิดเห็นของครูและบุคลากรทางการศึกษาที่มี
ต่อการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนท่าแซะรัชดาภิเษก สำนักงานเขตพื้นที่
การศึกษามุขมพร เขต 1.การศึกษาค้นคว้าอิสระ สาขาวิชาการบริหารการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์
มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- เอกพร เอกวโร (เอียดจ้อย). (2556). การบริหารงานวิชาการของผู้บริหารโรงเรียนมัธยมศึกษาเอกชน
อำเภอเมือง จังหวัดตรัง. วิทยานิพนธ์ พุทธศาสตรมหาบัณฑิต(พระพุทธศาสนา)
มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณ์ราชวิทยาลัย.
- อำภา บุญช่วย. (2537). การบริหารงานวิชาการในโรงเรียน. กรุงเทพฯ : โอเดียนสโตร์.